

„Danskere“
er et halvugentligt Nyheds-
og Oplysningsblad for
det danske Folk
i Amerika,
udgaaet
Tirsdag og Fredag
og koster om Aaret i Forstrib
\$1.50 i de Forenede Stater
og \$2.00 i Udlandet.

Danskere.

„Danskere“
er det eneste danske Blad
i Amerika, der udgaaet
to Gange
om Ugen
udgives af
DANISH LUTH. PUB. HOUSE,
BLAIR, NEBRASKA.
Præsumptio lendes
frit paa Forlangende.

Nr. 12.

Blair, Nebr., Fredag den 12. Februar 1909.

18. Marg.

Præsident Abraham Lincoln.
12. Febr. 1809 — 12. Febr. 1909.

Den anti-japaniske Lovgivning.

Guberner Gillett vil ikke have med den at gøre.

Brev fra Præsident Roosevelt.

Sacramento, Cal., 9. Febr. — Guberner Gillett, som i Dag kom tilbage hertil fra San Francisco, udtalte, at han intet videre vilde have at sige angaaende den anti-japaniske Lovgivning, som nu foreligger. Han vilde overlade hele Sagen til Speaker Philip Stanton, som i Gaar modtog Budskab fra Præsident Roosevelt med Forklaring af den føderale Regerings Stilling i Forhold til det anti-japaniske Forslag.

To af Præsidentens Hensigtninger vil blive forelagt „Assembly“ i Morgen, og man ventes, at de anti-japaniske Forlags Skæbne for denne Sessions Bedkommende vil være afgjort, før man ajournerer.

Santa Barbara, Cal., 9. Febr. — Standford Universitetets Præsident, David S. Jordan, sagde i et Interview i Dag, at der ingen Fare er for Krig med Japan paa Grund af Lovgivningen i Sacramento. „Japan er for fattigt“, erklærede han og tilføjede, at den eneste Maade at udelukke Japanere paa var ved Forsælske med Japan. Videre sagde han, at Lederne for japanisk Lovgivning spillede Skomiede og var faldt underrettede. Han mente alligevel, at Senator Drew var ærlig i sin anbefaling af anti-fremmed Lovgivning. Agitatorernes Handling karak-

teriserede han som en Karatiggarelse af California i Landets Fjende. Præsident Roosevelts Budskab til Speaker Stanton lyder i det væsentlige saaledes:

„Jeg haaber, den føderale Regerings Holdning ikke vil blive misforstået. Vi prøver at værne om Californias og hele Vestens Interesser i Overensstemmelse med Folkets Interesse. Ved venstabelig Foriaaelse med Japan er vi i Færd med at gennemføre en Politik, der, medens den imødekommer Pacificstiens Interesser og Lyster, stemmer ikke af en med gensidig Selvagtelse, men med gensidig Agtelse og Væundring af Amerikanere og Japanere for hinanden.

Den japaniske Regering gør sin Del for at gennemføre denne Politik, som den amerikanske gør sin.

Følge den er det Hensigten, at Japanere skal komme her, just som Amerikanere gaar til Japan — rejsende, Studenter og Personer, som er beskæftiget i international Forretning. Mennefter, der rejser for Fornøjelse eller for at studere og lignende skal have fri Adgang fra det ene Land til det andet og kunne være sikker paa at faa den bedste Behandling. Men der skal ikke grundtes nye Kolonier af det ene Folk i det andet Land. I Løbet af de sidste 6 Maaneder under denne Politik, har flere Japanere forladt det Land, end her er ankommet, og Antallet af Japanere i dette Land har aftaget over 2,000.

Men en Lov som det foreliggende Skoleforlag vil bogstavelig intet indrette i den Retning, hvori det peger, og det vil give retfærdig og alvor-

lig Grund til Forbitrelse. Og U. S. S. Regering vilde blive nødt til for de føderale Netter at prøve, om den ikke var i Modstrid med vore traktatmæssige Forpligtelser.

Administrationens Politik er i Forhold til at forbinde den størst mulige Virkeevne i den Retning, som vort Folk paa Pacificstien ønsker, med den mindst mulige Fare for Sammenstød. Den Lovgivning, jeg protesterer imod, følger en Politik, der forbinde den mindst mulige Virkeevne med den størst mulige Ringede og Fare for Konflikt.

Derjom den føderale Regerings Politik i det næste Aar eller to ikke indretter, hvad den nu indretter, saa kan den af Præsidenten og Kongressen gøres ganske effektiv osv.

Efter det ovenomhandlede Spørgsmaals Døstelse i Californias Assembly i Onsdags meldes videre fra Sacramento:

Det man gav efter for Truffet af Præsident Roosevelts og Guberner Gilletts Ord, forlod Huset sin tidligere Holdning i Forhold til det japaniske Spørgsmaal og besluttede at rekonferere den vedtagne Skolelov. Og efter en hed Debat, der varede fra Kl. 10.30 Fm. til Kl. 4 Eftm., forkastedes Forlaget med 41 mod 37 Stemmer. Et nyt Forlag om at rekonferere denne Afstemning faldt. Det fik 38 St. for og 38 imod.

Endnu skal Loven forelægges Senatet, men efter dens Skæbne saavidt at domme maa den anses for tabt.

Kanal-Spørgsmaalet i Senatet.

Heflig Kamp om Sluse- eller Sjladestypen.

Washington, 9. Febr. — Nu raser Krig angaaende Kanalstypen — Sluse- eller Sjladefkanal — med dobbelt Styrke. Den begyndte i Senatet i Tirsdag, da Senator Nittrid, den modige Forkæmper for Sjladestypen og Formand i Kanalkomiteen, fattede en Bombe efter Sluseudkastet og erklærede, at denne Plan maatte opgives, idet han fremlagde nogle forbløffende Tal angaaende, hvad Kanalen endelig vil koste. At Krigsen vil blive fortsat fra Dag til Dag er en almindelig Foriaaelse.

Slusekanalens Modstandere har bestemt sig til at forcere Kampen med al mulig Energi. Før de bliver færdige, vil de lægge stor Vægt paa tre Ting, som hver for sig vil vække Sensation.

1. At Panamakanalen efter den Plan, der nu arbejdes efter, vil koste Folket i De Forenede Stater mellem \$600,000,000 og \$800,000,000.

2. At de alvorlige og maasse absolut fatale Ingeniør-Vanfælgeligheder, særlig hvor Octun-Dæmningen skal anbringes.

3. At Præsident Roosevelt „pakked“ den Ingeniør-Komite, der sendte den Vandplanen for at give Raad til vorde Præsident Taft og Regeringen, paa en saadan Maade, at man kunde være sikker paa, at Sluseplanen vilde blive anbefalet.

Man er alvorlig stent angaaende dette Spørgsmaal i begge Kongressens Afdelinger, særlig da i Senatet, og der ventes flere Aaler, i hvilke Præsident Roosevelt vil blive alvorlig kritiseret. Før Slaget bliver overlaaet, kan man forlade sig paa, at vore franske Venner, som begyndte paa Ordfærelsen uden at kunne fuldende den, vil saa sig et stille Grin paa vor Befolning. Dog, ingen tvivler om, at amerikansk Mod og Penge vil gennemføre Kanalen og gøre det godt, hvad det saa end skal koste.

Kong Edward i Berlin.

Berlin, 10. Febr. — I Gaar Aftes var der Gallatælling paa Slots til Ære for det engelske Kongepar. Vaade Kongen og Keiseren udtalte sig i varme Ord om de fredelige Høvelser og det nære Slægtskab mellem de to Folk, som konkurrerede i Bejtrabejserne for Verdensfredens Bevarelse.

Kong Edward takkede paa egne og Dronningens Vegne i en Tale paa Dyst for den Modtagelse, de havde faaet i Berlin. Han nævnte de behagelige Erindringer om Besøgene i Kiel, Wilhelmshoehoe og Kronberg, og idet han derefter hentydede til Keiserens Besøg i Windsor, sagde han:

„Svad Hensigten med og de onskede følger af mit Besøg angaar, har Deres Majestæt givet de mest veltalende Udtryk for mine egne Høvelser, og jeg kan derfor kun gentage, at vort Komme ikke alene har til Hensigt paa ny at erindre Verden om de Vaand, som sammenknytter de to Høvel, men ogsaa at styrke det venstabelige Forhold mellem vore Lande.“

Kong Edward nyder i Dag den Ære at være den første udenlandske Monark, som har været i Berlin. Hans Gæst, kort før Middag førte Kongen i et Automobil gennem de smukt dekorede Gader op til Maadhuset, hvor han blev modtaget af Byens Borgmester Kirchner, og an-

dre af Byens Embedsmænd paa den store Hovedtrappe, hvorfra Kongen blev ledt til en stor Sal, hvor flere Hundreder Personer var til Stede.

Herr. Kirchner bad Kongen om at drikke et Glesglas fra Byen Verlin. Borgmesterens Datter overrakte derpaa Kong Edward et Guldbræger fyldt med en meget kostelig Vin, som Kongen tømte i eet Drag.

Kongen takkede Borgmesteren for den udmærkede Modtagelse og tilføjede: „Mit højeeste Ønske er, at Forholdet mellem vore to Lande maa være det bedste.“

Den britiske Koloni i Berlin frembar senere ved en Deputation en Adresse til Kong Edward.

I Kongens Svar til Deputationen utrede han bl. a. at den venlige Modtagelse, som baade han og Dronningen havde modt i Berlin, sikkert vilde hjælpe til, at den venstabelige Høvelse mellem de to Lande blev fremmet. „I, som bor her i denne smukke By, kan gøre meget til at overbevise det tyske Folk om Alvoren af vort Venstabs Oprigtighed imod det.“

London den 10. Febr. Den gode Modtagelse, som Kongen og Dronningen har faaet i Tyskland, vækker udfelt Tilfredshed jaavel iblandt de engelske Diplomater som blandt det menige Folk.

Hvorfor Spanien besluttede at opgive Cuba.

Madrid, 11. Febr. — Efter Offentliggørelsen af en Række Telegrammer, som blev udvekslede mellem den spanske Regering i Madrid og General Blanco i Havana med Hensyn til Overgivelsen af Cuba til De Forenede Stater i 1898, ved man nu, at Frykten for et amerikansk Angreb paa den spanske Kyst og en paafølgende Revolution her i Landet var den officielle Grund for Premierminister Sagastias Beslutning om at slutte Fred med De Forenede Stater.

Disse Kendsgerninger er bragt for Dyst ved en uderlig Offentliggørelse af Korrespondancen mellem General Blanco og Premierminister Sagasta. Denne Korrespondance er offentliggjort som Folge af, at en Deputat fra Katalonien besvarede den spanske Hær for Fejghed.

I et Telegram til den spanske Regering af 9. Juli 1898 paastod General Blanco, at tiltrods for den uheldige Stilling, som Hæren var kommet i ved Tabet af Cerveras Maade, var den ivrig efter at fortsætte Krig. Men baade Krigsministeren og Premierministeren svarede den 12. Juli, at da Amerikanerne var Herrer paa Søen og forberedte sig til et Angreb, som uden Tvivl vilde fremtælde Revolution i det Land, var det absolut umuligt at slutte Fred. General Blanco protesterede saa længe som mulig, men maatte til Slut give sig.

Fra Madrid meldes den 10. Febr. at Kong Alfonso vil besøge den portugisiske Kong Manuel i Villaviciosa.

Dampskibs-Notiser.

„Sellig Dab“ af Stand. Am. Linie ankom til New York den 10. Febr. Alt vel. Vil atter afsejle derfra den 18. Febr. og ventes da til Landnabien den 28. i Md.

Deres forb. A. E. Johnson & Co.

Jorden rundt.

Cettinje, Montenegro, den 10. Febr. — 12 østlig-ungariske Krigsskibe er ankommet til Spizza-Bugten tæt ved Grænen, og en Skvadron patroljerer Kysten. Østlige Jodfolk er ankommet til Grænen med Maffin-Kanoner.

Styrtet sig ned fra Trimbubien. Paris den 10. Febr. En Kvinde kastede sig selv ned fra Trimbubien Dags Eftermiddag og dræbtes øjeblikkelig. Nere Hundreder af Jodgængere saa Damens Fald. Selmorderen var Modehandlerinde og 24 Aar gammel.

En Formue i et Skørt. Forleden Dag, da en Embedsmænd i en fransk Provinsskommune opdag Inventarliste over Ejendele, tilhørende en anholdt Kvinde, fandt han i en Lomme i et Skørt en Sum af 110,000 Francs i 100 Francs-Sedler og en Anvisning paa Frankrigs Bank paa 27,000 Francs.

Dyrer i Perien. Teheran den 10. Febr. Et alvorligt Dyrer er udbrudt i Meist, som er Hovedstaden i Provinen Ghilan. Gubernerne og andre Embedsmænd er bleven myrdet af Revolutionisterne, som samtidig afbrændte Post- og Telegrafstationen samt Byens Slot. I Byen herifer der Kanit, og alle Butikkerne er lukket.

Profesor Gaecel forlader Universitetet, Jena, Tyskland, den 10. Febr. Prof. Dr. Ernst Heinrich Gaecel fejrer i Dag sit 75 Aars Jubilæum ved at holde et Slutningsforedrag ved Universitetet, hvorefter han træffer sig tilbage fra sin Post som Professor. Studenterne ønskede at bringe den gamle Prof. et Fæltog; men paa demmes indstændige Opfordring frafaldt Studenterne Ideen.

Primadonnaen og Avisdrenge. Under et Besøg, som den berømte Sangerinde, Fru Melba, for kort Tid siden aflagde i Belfast, var en Avisdrenge saa galant at bære nogle Auljer ud paa Gaden uden for Primadonnaens Hotel, da hun i daarlighet Hørelse sig til Bogens. Drenge gav sig ikke til Kende, men Fru Melba har fundet ud af, hvem den opmærksomme Dreng var. I et Brev har hun nu takket ham for hans Hidselighed og ønsket ham en god Fremtid. Med Brevet fulgte en Anvisning paa 5 Pund Sterling (100 Mark).

Frankrig og Tyskland slutter Pagt. Paris den 9. Febr. Frankrig og Tyskland underkrev i Dag visse Vetingelser angaaende Marokko, hvorved man i diplomatisk Kredse mener, at det spændte Forhold, som har hersket mellem de to Lande lige siden 1870, vil være overtaet, saa at man nu kan se Fremtiden lysere i Møde. Vetingelserne, som Magterne underkrev, garanterer Marokkos Neutralitet og fuldstændig Overholdelse af Algeiras Traktaten for begge Magters Bedkommende.

Frankrig anerkender Tysklands økonomiske Interesser i Marokko, og Tyskland anerkender Frankrigs specielle politiske Interesser samme Sted.

Vetingelserne blev undertegnet i Berlin af den franske Geandt M. Cambon og den tyske Udenrigsminister von Schoen. Det franske Ministerium har sendt en Takadresse til M. Cambon for hans fortjenstfulde Arbejde.